

denne, om det er rigtigt at indrette det saaledes, at Lærerne kan lade sig indvælge i Skolekommissionerne. Jeg indrømmer, at det maaske er et mindre væsentligt Spørgsmaal, men det forekommer mig alligevel, at hvis de hist og her skulde blive indvalgt, kunde det overordentlig let, som Følge af de Beføjelser, Skolekommissionen nu en Gang har, bringe Læreren ind i en ganske besynderlig Dobbeltstilling, som kan blive meget uheldig, ikke mindst for Læreren selv. Blandt disse Beføjelser er jo den, at Skolekommissionen kan komme til at udtale sig om Lærerens Duelighed og Dygtighed i hans Gerning indenfor Skolen. Jeg mener, at man saa meget lettere maatte kunne holde Lærerne udenfor, som der ifølge Lovforslaget gennem Lærerraadet vil blive givet Læreren næsten al den Indflydelse paa Skolens Udvikling, som han kan ønske sig. I alt Fald tør jeg paastaa, at hvis en Lærer ikke kan faa fremmet sine Interesser indenfor sin Skoles Omraade ved Hjælp af de Beføjelser, som er givet ham gennem Lærerraadet, vil han ganske sikkert heller ikke kunne opnaa det i Kraft af sin Stilling som Medlem af Skolekommissionen. Jeg nævner dette, fordi jeg synes, det er en underlig Bestemmelse. I det praktiske Liv tror jeg, der vil blive gjort grumme lidt Brug af den, men det er jo heller ikke for det almindelige jævne Livs Gang, vi lovgiver; det er netop for de Tilfælde, hvor Forholdet kan tænkes at blive urimeligt.

Med Hensyn til Skolens Kredsstyrelse og Kredstilsyn maa jeg mene, at ogsaa heri bør der findes Repræsentation for de samme Kredse og Interesser som i Skolekommissionerne. For Kommunalbestyrelsernes Vedkommende kan det maaske tilvejebringes ved, at Amterne vælger Medlemmer ind i Skoledirektionen, og for Forældrenes Vedkommende kan det opnaas, saadan som Lovforslaget giver Anvisning paa, ved at Skolekommissionerne vælger deres Medlemmer. Endelig vil jeg føje til, at her synes jeg, at ogsaa Lærerne bør have Repræsentation, thi ved Siden af Skoledirektionen staar der ikke som ved Siden af Skolekommissionen et saakaldt Lærerraad, der kangøre Lærernes Interesser gældende. Jeg ser godt, at hvis man vil gaa ind paa en Forhandling om dette Spørgsmaal — jeg tror for øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen i sidste Rigsdagssamling ogsaa hævdede disse Tanker —, vil det føre til en Udvidelse af Skoledirektionen, men dette mener jeg, at man maa gaa med til.

Til Gengæld kunde jeg tænke mig,

at man afskaffede den Institution, som man kalder Skoleraadet. Jeg har med Glæde lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen og hans Parti i det hele taget har været inde paa det Spørgsmaal, om ikke Skoleraadet indenfor Amterne kunde undværes. Det ærede Medlem understregede i samme Forbindelse, at han meget ønskede at forenkle Skoletilsynet saa meget som muligt, og jeg deler ganske denne Opfattelse. Men det her foreliggende Lovforslag er ikke meget enkelt i sin Opbygning, det er endogsaa ret indviklet. Men hvis vi kunde afskaffe dette Led, saa blev det dog saa meget simplere. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Undervisningsminister begrundede sin Afvisning heraf med, at Købstadlærerne endnu fik deres Pension delvis udbetalt af Skolefonden. Saaledes tror jeg, den højtærede Minister begrundede den; derfor maatte Skoleraadet opretholdes. Jeg synes, det er et alt for spinkelt Grundlag. De Funktioner, der er lagt ind under Skoleraadet, kunde sikkert meget godt lægges ind under Skoledirektionen, saaledes at der kun blev eet Led i Skolens Kredsstyrelse og Tilsyn.

Endvidere vilde jeg gerne paapege, at jeg finder det rigtigst, at alle de Beslutninger, som Skoledirektionen skal tage, virkelig bliver taget af hele Skoledirektionen og — i alt Fald for de vigtigere Beslutningers Vedkommende, saaledes som Godkendelse af Undervisningsplanen og slikt — ikke overlades til et enkelt Medlem indenfor Direktionen.

Jeg kommer dernæst til de 12 Amtskonsulenter. Jeg tror, den højtærede Undervisningsminister maa være forberedt paa, hvis Forslaget skal fremmes, at disse 12 Amtskonsulenter forsvinder, for jeg tror ikke, der er en saadan offentlig Mening for denne Institution, saa det vil lykkes at faa Lovgivningsmagten i sin Helhed til at gaa ind paa dette, og jeg vil ogsaa sige, at den højtærede Ministers Forslag i saa Henseende lider af den meget store Svaghed, at det maa indrømmes, at disse 12 Konsulenter i Virkeligheden vil være alt for lidt. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister har nøjedes med dette Antal, sikkert ud fra den Betragtning, at Begyndelsen maa ske i det smaa; det er det første Skridt, der koster, det næste vil komme lige som af sig selv. Deri har den højtærede Minister ikke Uret; thi knæsætter man først de 12 Konsulenter, tror jeg ogsaa, at det andet kommer ganske af sig selv. Derfor finder jeg, at man ikke